НИНОСЛАВ РАДОВАНОВИЋ (Ниш 1940. – Женева 2026.)

Са великом жалошћу обавештавамо да је 10. новембра 2026. године преминуо наш професор, академик Нинослав Радовановић, један од најистакнутијих стручњака у области кардиоваскуларне хирургије.

Дипломирао је на Медицинском факултету Универзитета у Београду 1965. године. Рад у области опште хирургије започео је 1967. године у Швајцарској, у *Hôpital Régional de Payerne*, где је самостално изводио операције из опште хирургије. Од 1970. до 1975. године усавршавао се у области кардиоваскуларне хирургије на Универзитетској клиници за кардиоваскуларну хирургију кантоналне болнице у Женеви. Усавршавао се и у водећим кардиохируршким центрима у Француској и Сједињеним Америчким Државама: у болници *Hôpital Broussais y Паризу* (1976), *Texas Heart Institute* у Хјустону и *Cleveland Clinic* (1977), као и на *Harvard Medical School* у Бостону (1978).

Учествовао је у више од 30.000 операција на отвореном срцу, а више од 15.000 извео је самостално.

За редовног професора Медицинског факултета у Новом Саду изабран је 1979. године. Од 1980. био је директор Института за кардиоваскуларне болести у Сремској Каменици, у оквиру којег је 1984. године основана Универзитетска клиника за кардиоваскуларну хирургију. Руководио је радом Института и развојем кардиохируршке делатности. Прву трансплантацију срца у Републици Србији извршио је на Универзитетској клиници за кардиоваскуларну хирургију у Сремској Каменици 1989. године. Након прекида током 1999. године, од 2001. до 2006. поново је обављао дужност директора Института.

Као професор Медицинског факултета Нови Сад и директор Института допринео је развоју кардиохирургије и образовању стручног кадра. Увео је савремену технологију за операције на отвореном срцу и допринео развоју научноистраживачког рада. Од 1986. године учествовао је у пројекту развоја вештачког срца у оквиру тима професора Шарла Хана при Институту за кардиоваскуларна истраживања у Швајцарској. На клиници *Cecil* у Лозани обављао је функцију *Associate Cardiovascular Surgeon*. Од 2006. године радио је на Одељењу за кардиоваскуларну хирургију Међународног центра за кардиоваскуларне болести *MC Medicor* у Изоли, у Словенији.

За дописног члана Српске академије наука и уметности изабран је 2003, а за редовног члана 2009. године. У оквиру Академији био је члан Одбора за хуману репродукцију и Одбора за кардиоваскуларну патологију.

Био је члан Српског лекарског друштва, Удружења кардиоваскуларних хирурга Србије, Швајцарског кардиолошког друштва, Удружења торакалних хирурга (САД), Европске секције Међународног удружења за кардиоваскуларну хирургију и Европског удружења за кардиоваскуларну хирургију. Такође, био је члан научног одбора часописа *Il Cuore* (Рим), као и почасни члан Руског удружења за минимално инвазивну кардиохирургију и Турског удружења за кардиоваскуларну хирургију. Обављао је дужност председника *Mediterranean Association of Cardiology and Cardiac Surgery* (1987).

Од 1972. године презентовао је и публиковао 1.110 радова. Од тога 212 на светским, 484 на европским и 414 на конгресима у земљи. Аутор је пет монографија међународног значаја и лауреат многобројних признања.

Остаће упамћен као један од доајена савремене кардиохирургије, који је својим радом допринео увођењу иновативних оперативних техника и унапређењу многих хируршких метода у овој области. Генерације наших студената имале су посебну част и привилегију да уче од њега.